

Morsom maj-historie i Pauliström

Jeg havde en sjov oplevelse - eller rettere min kone, Patricia, havde en sjov oplevelse, mens jeg havde en speciel oplevelse.

Jeg sad i mit fotoskjul nede ved foderbrættet lige ud for og over for lejlighedens altan (20 meter væk, altanen er på 1. sal), hvor min kone sad og slikkede lidt solskin.

Solen gjorde, at lyset var godt, og jeg fik bl.a. denne Grønirsk ...

... og denne Dompap.

Så jeg var glad J

Så startede der pludseligt nogle konstante og høje skrig - virkelig høje toner i diskantområdet.

Uden at kunne se hvad det var, så var jeg klar over, at der sikkert var landet en speciel fugl oven på taget af skjulet og nu sad der og lavede nogle meget høje skrig.

Det blev ved et par minutter, og jeg prøvede forsigtigt om jeg kunne se noget, men uden held.

Derpå lød nogle høje skrabelyde og lidt gnavelyde i et lille minut mens skrigene var blevet få og fra mere spredte placeringer.

Så fjernede skrigene sig langsomt og ophørte.

Først, da jeg besluttede at stoppe fotograferingen og få noget frokost, fik jeg resten af historien.

Det havde noget at gøre med denne lille egerunge, som jeg havde fotograferet lidt tidligere på dagen.

Her var den lidt genert løbet op i et træ...

... og her havde den taget sig en lille lur i græsset, lige efter den på parkeringspladsen havde løbet under bilen og passeret Kurt Rangstrup og mig i en afstand af under 1meter.
Derpå sad den så og fik sig en lille grønsagsting - den er jo i voksenalderen, så det er sundt med noget grønt.

Patricia fortalte mens vi spiste frokost, hvor spændende det havde været at se den lille egernunge komme over til foderbrættet for at spise lidt, som det tidligere var sket.

Men denne gang var den klart blevet ophidset over skjulet, som, den fandt, stod i vejen.
Så den gik hen til skjulets bagside og forsvandt ind under det.

Med spænding fulgte Patricia så forløbet, kunne høre egernungens skrig og forventede hvert sekund at se skjulet åbne sig eller løfte sig/vælde over for at jeg kunne finde ud af, hvad der var kravlet ind i det til mig.

Det havde været utroligt sjovt at se på, og hun havde fulgt det nøje med en stor forventning om en morsom reaktion, men efter et par minutter kom egernungen ud og forsvandt. Det gjorde ikke noget - forventningens glæde er jo alligevel skøn!

Og skjulet åbnede sig først da frokostbehovet var blevet overvældende.

- Snip, snap, frokost-snude; nu er forårshistorien ude -

Mange venlige hilsner
Jesper

Jesper T. Christensen
0045 23713123 jtc@vikingekniven.dk